

INHOUD
Nieuwsbrief

- 1 SOS BUILDING BRIDGES
- 3 ENTHOUSIASTE BELVRIJWILLIGERS GEZOCHT
- 3 GEEF ZE DE VIJF
- 4 VAKANTIE
- 4 HOGER BEROEP

Ray krijgt bezoek van
Gevangenzorg Nederland

Augustus 2015

geloof in herstel

SOS BUILDING BRIDGES VERBINDT DADERS EN SLACHTOFFERS MENSEN DIE, ONDANKS ALLES, KOSTBAAR ZIJN

Daders en slachtoffers samen op één cursus. Dat is SOS Building Bridges, een Europees project waarin Gevangenzorg Nederland participeert. Dader Ray en slachtoffer Conny leerden er anders kijken, naar elkaar en naar zichzelf.

Een kaal zaaltje in de gevangenis. Naast het cursusteam van Gevangenzorg zitten overduidelijk twee aparte groepen aan tafel. De daders wat schuchter aan de ene kant en daar zo ver mogelijk vandaan de tweede groep: de slachtoffers. Op veilige afstand starend naar hun koffie. Zo moet het ongeveer geweest zijn op de eerste van acht bijeenkomsten SOS Building Bridges.

Ray: "Ik kon direct zien dat de slachtoffers getraumatiseerd waren. Eén vrouw reikte toevallig tegelijk met mij naar haar koffiebeker en ik zag dat ze schrok."

Gedetineerde Ray weet het nog goed: "Ik kon direct zien dat de slachtoffers getraumatiseerd waren. Eén vrouw reikte toevallig tegelijk met mij naar haar koffiebeker en ik zag dat ze schrok. Ze trok haar hand snel terug. Ze was bang voor mij. Ik wilde haar graag laten zien dat ik geen beest ben, maar een mens. Maar ik wilde haar niet nog banger maken. Dus ik hield afstand."

Conny zat aan de andere kant van de tafel. "Toen de daders binnen kwamen, zat ik zo ver mogelijk weg. Bijna bij een cursusleidster van Gevangenzorg op schoot." Ze lacht bij de herinnering. "Tot één van de jongens vertelde dat z'n kindje die dag jarig was. Ineens was het een mens voor mij: een jonge vader met een jarig kind. En ik dacht: 'wat moet dat moeilijk zijn, je hebt een kindje en jij zit hier!'"

Niet bang zijn

Conny is slachtoffer van een brute overval, nu ruim 10 jaar geleden. Met wat hulp lukt het haar om het leven weer op te pakken. Maar toch. "Ergens, op een plekje waar je het niet voelt, blijft toch angst zitten. Ik merkte het aan mijn lastig inslapen en >> lees verder

mijn angstige reactie op sommige dingen op straat.” Ze besloot mee te doen aan SOS Building Bridges, al vond ze het erg spannend. “Ja, ik wilde het toch aangaan. Want ik wil daders kunnen zien als mens en ik wil niet bang zijn voor medemensen.”

Ray is, als dader van een ernstig delict, veroordeeld tot een forse gevangenisstraf. Terecht, vindt hij zelf. “Ik moet betalen voor wat ik verkeerd heb gedaan. Voor mij is het misschien niet mogelijk om met mijn eigen slachtoffers in gesprek te komen. Daarom zag ik SOS Building Bridges als een kans. Zo kan ik ervaring opbouwen in het contact met slachtoffers. En ik wilde deze mensen helpen en geruststellen.

Ik kan mijn delict niet ongedaan maken, dus dit is voor mij de enige manier om iets goed te maken en verder te gaan.”

Heftig

Tijdens SOS Building Bridges vertelt elke deelnemer een keer zijn of haar verhaal. Ray was als eerste aan de beurt. “Mijn verhaal is erg heftig, ik zag dat het iedereen in de zaal raakte. Daar schrok ik zo van, dat ik meteen wilde stoppen met de cursus. Ik ben wel een grote kerel, maar ik heb een klein hart en ik was bang dat ze het niet waard vonden voor mij. Dat ik niet meer mee mocht doen.” Het kost overtuigingskracht om Ray terug het lokaal in te praten. “Gelukkig

Ray: “Ik moet betalen voor wat ik verkeerd heb gedaan. Voor mij is het misschien niet mogelijk om met mijn eigen slachtoffers in gesprek te komen.”

heeft de cursusleidster met me gesproken en uitgelegd dat die confrontatie juist goed was.”

In dezelfde bijeenkomst vertelt Conny wat haar destijds is overkomen. Ze weet het goed te verwoorden. De feiten, maar vooral wat de overval met haar gedaan heeft. Het verhaal emotioneerde haar toehoorders en ook Conny zelf. “Het was één van de eerste keren dat ik er ontzettend om gehuild heb,” zegt ze.

De verhalen van de daders raakten haar ook. “Het dubbele is, dat ik ze aan de ene kant zag als mens met hun geschiedenis en hun leven daar. Zo in-en-in-tries! Maar aan de andere kant werd ik soms ook moedeloos van het gebrek aan zelfreflectie. Dat ze niet durfden inzien hoe erg hun daden waren.” Toch zag ze in de loop van de cursus dingen veranderen. “Ja, af en toe was er die glimp. Nadat ik mijn verhaal gedaan had, zei één van de jongens dat hij zich beschaamd voelde. Dat raakte me. En een ander zei: wat zullen jullie wel van me gedacht hebben? En toen dacht ik: hij spiegelt zich aan de ander, dat is goed.”

Ray werd op zijn beurt geraakt door de verhalen van de slachtoffers. Het maakte hem woest. “Vooral het verhaal van die dame die eerst zo bang was. Toen ik hoorde wat haar was aangedaan, dacht ik: waarom

doen mensen een ouder iemand zoiets aan? Waarom...?! Maar ik moest het aan mezelf vragen. Want ik was zo iemand. Het is hetzelfde. Dat was heftig, om dat te bedenken.”

Worsteling

Vergeving is een belangrijk thema in SOS Building Bridges. Dat was voor Conny geen nieuw onderwerp. “Zo’n anderhalf jaar na de overval besloot ik dat ik er iets mee moest. Dat was niet makkelijk, het is voor mij echt een gebedszaak geweest. Tot ik een bijbeltekst las die zei: ‘God is barmhartig voor goddelozen en goeden’. En toen dacht ik: als God hen barmhartig is, kan ik dat ook. Daarmee was het klaar. Maar dat

doe je niet zelf, hoor, dat legt God in je.”

Ray heeft zijn eigen worsteling. “Als je verder wilt komen, moet je eerst jezelf leren vergeven. Het duurde lang, maar gelukkig heb ik mezelf kunnen vergeven.” De volgende stap is vergeving vragen. Ray: “Ik heb veel verdriet in het leven van mijn slachtoffers gebracht. Ik hoop dat ik hen ooit de kans kan geven om mij te vergeven.”

Een betere weg

Terugkijkend zijn zowel Ray als Conny blij dat ze meegedaan hebben met SOS Building Bridges.

“Ik heb voor het eerst van m’n leven de winst van lotgenotencontact ervaren. Dat heeft me goed gedaan,” vertelt Conny. “En ik heb ontdekt dat je liefde voor daders kunt hebben. Omdat het mensen zijn, die ondanks alles ook kostbaar zijn en behoefte hebben aan liefde. Ik voel me een bofferd, dat ik niet in hun situatie zit. Niet hun leven hoeft te leiden.”

Ook Ray heeft heel veel geleerd. “Voor mij was de oefening met de dader-slachtofferlijn heel goed. Ik heb mijzelf in het midden gezet. In het begin was ik alleen maar dader: een slecht persoon, alles was negatief. Door de cursus heb ik geleerd om eerlijk te zijn en verantwoordelijkheid te nemen voor wat je doet. Weet je, het enige wat criminaliteit brengt is pijn. Ik heb leren zien dat er een betere weg is in het leven. Ik zeg het zo: om een miljoen euro waard te zijn, hoef je geen geld te hebben, het gaat om wie je bent. Dat heb ik geleerd.” Ray durft nu ook voorzichtig naar de toekomst te kijken, als hij straks vrijkomt en voor zijn familie wil gaan zorgen. “De start is gemaakt toen ik me aanmeldde voor SOS Building Bridges. Sinds de cursus ben ik weer geïnteresseerd in de wereld. In alles wat ik doe voel ik meer ‘alive’. Ik begrijp veel meer. Ook van mezelf.”

Het laatste woord in dit interview is aan Ray. Hij mag iets meegeven aan u, als lezer. En dat doet hij graag. “Gevangenzorg maakt echt een verschil hier in de bajes. Dat moet blijven zoals het is, want het is echt nodig. Dat kan ik wel zeggen.”

Tekst: Ineke Kouwenberg

NB Ray heet in werkelijkheid anders

ENTHOUSIASTE BELVRIJWILLIGERS GEZOCHT!

Gevangenzorg Nederland wil plaatselijke kerken informeren over haar werk. Daarom zijn wij op zoek naar enthousiaste belvrijwilligers.

Functie belvrijwilliger

Als belvrijwilliger heeft u telefonisch contact met de diaconie van kerkelijke gemeenten. U gaat na welke mogelijkheden er binnen de desbetreffende kerkelijke gemeente zijn om Gevangenzorg Nederland onder de aandacht te brengen. Welk beleid hanteert de diaconie

met betrekking tot een plaats op het collecterooster/giftenlijst, organiseert de gemeente een (jaarlijkse) rommelmarkt of is er behoefte aan een presentatie tijdens een gemeentevavond, jeugdclubavond of ouderenmiddag? Daarnaast brengt u ons hulpaanbod onder de aandacht van de diaconie. Gevangenzorg geeft ook advies op het moment dat een kerkelijke gemeente geconfronteerd wordt met een lid dat gedetineerd zit.

Profiel belvrijwilliger:

- Communicatief vaardig
- Goede kennis van de kerkelijke kaart

- Affiniteit met gevangenen en hun familieleden
- Doorzettingsvermogen
- Bereid om in de avonduren vanuit huis te bellen

Wij bieden:

- Vergoeding van de (telefoon)kosten
- Goede aansturing vanuit kantoor

Informatie en reactie

Bent u geïnteresseerd en/of heeft u vragen? Neem dan contact op met Leonie Schipaanboord (Fondsenwerver).
E-mail: l.p.schipaanboord@gevangenzorg.nl
of telefoonnummer: 079 331 05 68.

GEEF ZE DE VIJF!

Van gevangene tot directeur, van vrijwilliger tot personeel: Gevangenzorg Nederland mag rekenen op een grote groep betrokkenen. In deze rubriek maken we kennis met mensen die zich, op wat voor vlak dan ook, inzetten voor Gevangenzorg Nederland.

1. Waarom is ons werk zo belangrijk?

Voor gevangenen, familieleden en slachtoffers om te laten zien dat er hoop en medemenselijkheid is; voor kerk en maatschappij om te laten zien dat recht en liefde kan leiden tot herstel.

2. Geloof in herstel: wat betekent dit voor u?

In geloofstaal gaat het voor mij om hoop en genade. Ik zie het in ons werk vorm krijgen in hoopvolle ontmoetingen tussen vrijwilligers en hulpvragers, tussen gevangenen en slachtoffers. Vaak moet er veel rommel opgeruimd worden voordat er opgebouwd kan worden. Het daar met elkaar ruimte aan geven en in geloven maakt herstel mogelijk.

3. Waar hebt u weleens voor moeten boeten?

Naast de zeldzame verkeersboetes heb ik af en toe geboet voor het met een te grote intensiteit te veel hooi op mijn vork nemen.

4. Welke toekomstdroom houdt u momenteel gevangen?

Meer gesprekken tussen daders en slachtoffers, ook als ze niet aan hetzelfde delict verbonden zijn. Ik heb daar zoveel herstel en opluchting

Naam:

Esther Klaassen

Beroep:

*Coördinator
Herstelrechtprogramma's
(SOS) en projectlid voor
Building Bridges bij
Gevangenzorg Nederland*

Relatie tot Gevangenzorg Nederland:

10,5 jaar geleden begonnen als vrijwilliger, 9,5 jaar geleden in dienst gekomen

Foto: David de Haan

zien plaatsvinden, dat ik dat aan veel mensen gun die door of in criminaliteit gevangen zijn. Ik droom daarvan voor Nederland, voor Europa (zie het project Building Bridges) en wereldwijd.

5. Wat wenst u Gevangenzorg Nederland toe?

De zegen van God om barmhartige gerechtigheid te mogen laten zien in de wereld van criminaliteit, pijn en gebrokenheid. En daarbij een grote kring van supporters die meedoen, meebidden en financieel bijdragen.

COLUMN: VAKANTIE

Gevangenen hebben geen vakantie. Maar stel je voor dat de nieuwe staatssecretaris van Veiligheid en Justitie dat dit jaar wél ingevoerd zou hebben in het kader van 'normalisatie'. Ziet u het al voor u, die persconferentie? 'Wat in de normale vrije samenleving geldt, moet ook gelden voor onze medelander in de gevangenis' zegt staatssecretaris Klaas Dijkhoff (VVD) vol overtuiging. 'Ik sta voor liberale innovatie en vind dat we niet langer mogen discrimineren op basis van een tijdelijk adres. Met de penitentiaire arbeid gaat het de goede kant op in Nederland.

We draaien voor het eerst sinds jaren geen verlies meer en in dat succes mogen allen die daarbij betrokken zijn profiteren. Vakantieverlof past ook in het beleid van promoveren en degraderen. Daarmee spreken we

gevangenen aan op hun verantwoordelijkheid. Als ze dat tijdens detentie laten zien, dan verdienen ze het ook om daarmee buiten te oefenen tijdens hun vakantieverlof buiten de bajes. Ik denk ook dat dit z'n vruchten gaat afwerpen richting een succesvolle re-integratie. Uiteindelijk is heel Nederland daarbij gebaat'. Ik schrijf deze column vlak voor mijn vakantie en heb zo'n bericht nog niet voorbij zien komen. De kans dat dit gebeurt voordat deze nieuwsbrief bij u eind augustus op de mat valt, lijkt me eerlijk gezegd ook wel heel erg klein. Maar wat veel verontrustender is, is dat daders óók geen vakantie hebben! Jaarlijks zijn er zo'n 1 miljoen misdrijven met bijna 225.000 verdachten. Dit zijn CBS-cijfers van 2013. Als je dit deelt door twaalf kom je dus op een maandgemiddelde van ruim 80.000 misdrijven en bijna 19.000 verdachten. Je zou er bijna slapeloze nachten van kunnen krijgen. Intussen gaan we natuurlijk gewoon op vakantie. En hopelijk hebt u een goede en delictloze vakantie genoten.

De inspiratie voor deze column is het SOS-verhaal in onze nieuwsbrief. De verhalen zijn niet nieuw voor me, maar ik betrap mezelf erop dat het me telkens wel weer raakt. Daders en slachtoffers kunnen kennelijk meer dan tegenover elkaar staan. Ze kunnen bij elkaar beelden bijstellen en een gedachteverandering op gang brengen. Binnen Gevangenzorg worden we daar 'warm van' om het maar wat modern te zeggen.

We geloven in herstel en zijn hoopvol blij met elke herstelontwikkeling die we mogen zien. Wat ik ook heel mooi vind is de rol die onze vrijwilligers daarin mogen spelen. Ze komen als 'gewone mensen' met een hart vol barmhartigheid en een getraind hoofd. U begrijpt wel wat ik bedoel. Er is een gedegen voorbereiding voor nodig om dit soort gesprekken te organiseren en in goede banen te laten verlopen.

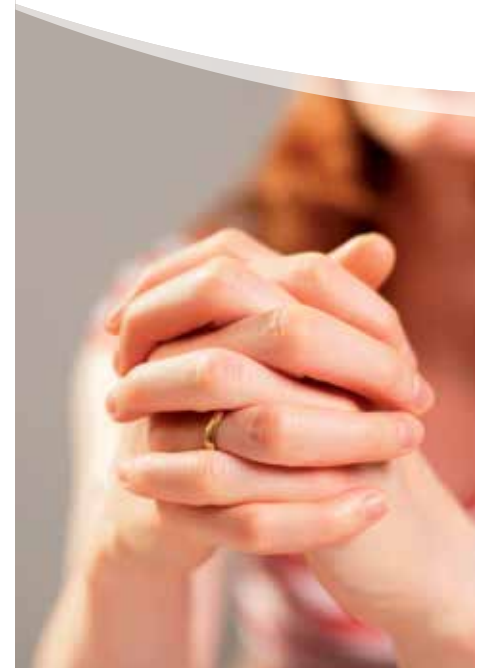
Wat daarvan de vruchten op langere termijn zijn, dat moeten we met elkaar gaan zien. We hopen en bidden natuurlijk dat daders voorgoed afrekenen met hun verleden en dat slachtoffers hun leed uiteindelijk zodanig verwerken dat ze in een nieuwe balans verder kunnen. Dat hebben we niet in de hand en dat geeft ook niet. Het houdt ons afhankelijk en verwachtingsvol, juist ook naar de Goddelijke barmhartigheid. Dat mogen we ontvangen en delen 'om Jezus wil' zoals de gebeden vaak besloten worden. Hij was slachtoffer van een valse beschuldiging en Zijn dood bracht herstel voor daders en onrecht in de wereld. Onze kantoordag begint altijd met Hoger Beroep. Het is een moment van gemeenschappelijk gebed. Het is een 'pleidooi' om recht en herstel en dat ons werk daarin dagelijks gezegend mag worden. Ik ben dankbaar dat ons werk geen vakantie kent.

Met gevangen groet
Hans Barendrecht

gebed

Hoger Beroep

- *Wilt u bidden Raylone? Dat hij de weg van herstel goed mag blijven doorlopen?*
- *Wilt u blijven bidden dat het werk van Gevangenzorg impact zal hebben in de levens van gedetineerden en hun familie?*
- *Wij vragen u te danken voor de vele donateurs, kerken en bedrijven die ons financieel ondersteunen. Zonder hen zou ons werk niet mogelijk zijn.*

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Gevangenzorg Nederland en verschijnt zes keer per jaar.

Doelstelling

Gevangenen en hun familie ondersteunen tijdens het verblijf in de gevangenis, en de periode daarna van re-integreren in hun familie, leefomgeving en arbeidssituatie. Vervolgens om gevangenen en hun familie te helpen om nieuwe wegen te vinden voor zingeving en levensstijl teneinde recidive te voorkomen. Hiertoe ontwikkelt Gevangenzorg Nederland (diaconale) projecten die door een landelijk netwerk van

vrijwilligers worden uitgevoerd.

Stichting Gevangenzorg Nederland is als zelfstandige organisatie verbonden met Prison Fellowship International dat in 124 landen actief is. Het internationale logo is gebaseerd op het 'geknakte riet' uit Jesaja 42:3.

Visie

Gevangenzorg Nederland wil een organisatie zijn voor verzoening en herstel voor de gevangene en zijn relaties. Grondslag hiervoor is de overtuiging dat de barmhartigheid van God in Zijn Zoon Jezus Christus zich ook uitstrekt naar de medemens in de gevangenis (Matth. 25:36).

Missie

Christelijke gemeenten en haar leden motiveren om te zien naar gevangenen en hun familie. Gevangenzorg Nederland wil hen daarbij informeren, trainen en begeleiden.

Kantoor

Ierlandlaan 35, 2701 GA Zoetermeer
Postbus 5042, 2701 GA Zoetermeer
T 079 - 331 05 68
F 079 - 331 09 45

I www.gevangenzorg.nl
E info@gevangenzorg.nl
ING-Bank 6391416
IBAN: NL61INGB0006391416
BIC: INGBNL2A

Directeur-bestuurder

mr Hans Barendrecht

Raad van Toezicht

mr. Alrik de Haas
mr. Erik Linssen
drs. ing. Willem Punt
drs. Servaas Stoop
dr. Jan van der Wal

Maatschappelijke Raad

drs. Andries Knevel
mr. Kees van der Staaij
ir. Rein Willems
drs. P. van der Sande
dr. ir. H. Paul
drs. J.B. Waaijer
lt. kolonel mevrouw dr. I. Voorham
dhr. J. Verburg
prof. dr. P.H. van der Laan

**Gevangenzorg
Nederland**

geloof in herstel